

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15Csp/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217201842
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:4217201842.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, náměstí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, IČO: 043 55 211 proti žalovanému: G. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. X. P., Z. XXX/X, o zaplatenie 100 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu súdu dňa 7.2.2017 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 100 eur spolu s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 100 eur od 14.2.2014 do zaplatenia ako aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 eur a náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že v dôsledku cezhraničného zlúčenia je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti MINIHOTOVOST, a. s., so sídlom Bratislava. Žalovaný sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registroval a požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100 eur. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so zmluvou o úvere ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, pričom pri registrácii uviedol svoje údaje zhodne s označením žalovaného v žalobe. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 437689 zo dňa 8.1.2014 žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 100 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi vo výške 28 eur, ktoré sú tvorené výlučne odplatom, t.j. zaplatiť celkom sumu vo výške 128 eur do 28 dní od poskytnutia úveru. Žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok a jeho dlh sa stal splatným dňom 7.2.2014. V zmysle čl. 18 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru e-mailom, SMS správou alebo písomne a požadovať vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3 eur za každú upomienku. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných SMS správami alebo e-mailami. Na upomienky žalovaný nereagoval, telefonicky sa ho nepodarilo skontaktovať. Boli zaslané 4 upomienky a v súlade s dohodnutými VPPÚ žalovanému vznikla povinnosť uhradiť 12 eur za zaslané upomienky. Dňa 9.5.2016 bola žalovanému zaslaná výzva na úhradu dlhu. Žalovaný nerealizoval žiadnu úhradu.

Za dôkaz žalobca označil výpis žalobcu z obchodného registra, zmluvu o úvere a Všeobecné obchodné podmienky, pričom dodatočne predložil detail pohybu - prevod sumy 100 eur dňa 9.1.2014 medzi dvomi rôznymi účtami v Tatra banka, a.s.

2. Žalobca, pred doručením žaloby s prílohami žalovanému, podaním doručeným súdu 14.7.2017 zobral žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 eur späť, a tak súd s poukazom na § 145 ods. 3 CSP ďalej konal len o zvyšku nárok, bez rozhodovania o zastavení konania v rozsahu čiastočného

späťvzatia žaloby. Platobným rozkazom z 25.7.2017 žalobe vyhovel v rozsahu po jej čiastočnom späťvzatí.

Žalovaný v odpore, ktorým napadol uvedený platobný rozkaz tvrdil, že zmluvu so žalobcom neuzatvoril, že adresa uvedená v zmluve a v platobnom rozkaze sa nezhoduje s adresou jeho trvalého bydliska. Ide o zneužitie jeho osobných údajov, a preto podal i trestné oznámenie na OR PZ Košice okolie.

3. Po tom ako súd uznesením z 27.10.2017 zrušil odporom žalovaného napadnutý platobný rozkaz, dňa 17.5.2019 otvoril pojednávanie o spore. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že zmluvu so žalobcom nepodpisoval, údaje uvedené v zmluve nie sú jeho údajmi, nikdy na adrese v Komárne nebýval, nikdy nemal účet v Tatra banke, a.s. Tento má zriadený iba v Slovenskej sporiteľni, a.s. O spoločnosti žalobcu v živote nepočul, Nikdy o pôžičku nežiadal.

4. Krajský súd v Nitre prejednal odvolaním žalobcu napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a uznesením č.k. 5Co/162/2019-134 z 22.4.2020 zrušil odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno zo 17.5.2019, ktorým súd žalobu zamietol a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že Odvolací súd vychádzajúc zo zápisnice z pojednávania nariadenom na 17. mája 2019, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok zistil, že súd prvej inštancie pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania.

Žalobca (ako strana konania neprítomná na pojednávaní) nedostal ani potencionálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom pojednávania zo zápisnice, ktorá neobsahovala jej priebeh (bez ohľadu na skutočnosť, či sa dotknutá strana o zápisnicu neskôr zaujímal), a potom musela až v odvolacom konaní vyústiť do jeho výčitky, že podľa jeho názoru preukázal ním tvrdené rozhodujúce skutočnosti. Tiež, že poskytol peňažné prostriedky na účet žalovaného. Ak obsah pojednávania bol realizovaný tak, ako bol zachytený v zápisnici, potom by ani prítomná osoba nevedela povedať, aké skutočnosti považoval súd za sporné, aké za nesporné, a aké právne posúdenie súd v prípade vidí. Takýmto procesným postupom súdu prvej inštancie prišlo nepochybne k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd vyslovuje, že možno len predpokladať predstavu žalobcu, kreovanú v priebehu konania, že všetko čo súdu „chýbalo“ doplnil predložením potvrdenia o prevode peňazí na účet osobe označenej ako G. J., ale súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal, že bankový účet patril žalovanému, čo možno z pohľadu očakávania žalobcu o postupe súdu označiť za prekvapivé.

O skutočnosti zaplatenia žalovanej sumy žalobcom žalovanému súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku urobil záver, že žalobca nepreukázal, že účet na ktorý poskytol peňažné prostriedky patril žalovanému. Považoval teda skutočnosť, že peňažné prostriedky boli na „nejaký“ účet poskytnuté za preukázanú, ale nepovažoval za preukázané, že účet patril žalovanému, hoci z obsahu potvrdenia (č. l. 31) vyplývalo, že adresátom prijatých peňazí bola osoba G. J.. Navyše z obsahu zápisnice o pojednávaní nebolo možné zistiť, či a akým spôsobom súd vykonal dokazovanie ohľadne vedených účtov na meno žalovaného. V súdnom spise bolo možné zistiť, že súd dňa 05. 06. 2019 vykonal lustráciu vedených bankových účtov na žalovaného, a z pohľadu „vykonaného dokazovania“ mimo pojednávania dospel k skutkovému záveru o vedenom bankovom účte na žalovaného v Slovenskej sporiteľni. Uvedený postup súdu bol nesprávny, pretože súd mal dôkaz (hoci ho zabezpečil v dôsledku spotrebiteľskej procesnej ochrany sám) vykonať riadnym spôsobom a navyše nie v čase, kedy bolo dokazovanie skončené (uznesenie o skončení dokazovania vyhlásené dňa 17. 05. 2019). Aj v tomto prípade bolo nutné konštatovať, že súd svojim procesným postupom znemožnil žalobcovi uplatňovať jeho procesné práva vo vzťahu k skutkovému záveru, že žalovaný má (aj to len aktuálne) účet vedený len v Slovenskej sporiteľni, a.s., v takej miere, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Žalobca (odvolateľ) v priebehu odvolacieho konania namietal, že nárok na zaplatenie voči žalovanému mal, pretože preukázal dostatočne ním tvrdené skutočnosti a peniaze previedol na účet žalovaného. Tvrdenie v odvolaní tak korešpondovalo z vyjadrením v uvedenom v žalobe v tom, že peniaze žalovanému poskytol. Presvedčenie žalobcu o preukázaní jeho nároku, a teda že „plnenie žalovanému preukázal“, mohlo prameniť aj zo skutočnosti, že súd si od neho v priebehu konania vyžiadal (výzvou zo dňa 06. 04. 2017) doklady, ktorými preukázal, že previedol peniaze žalovanému. Tieto doklady

žalobca súdu predložil (č. I. 30), pričom z ich obsahu vyplývalo, že peniaze poskytol na účet dňa 09. 01. 2014 osobe označenej ako G. J.. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí síce logicky, na podklade iných zistených skutočností ohľadne pobytu žalovaného a pod., vysvetlil úvahy o tom, že žalovaný zmluvu nikdy nepodpísal, ale nijako sa nevysporiadal s tým, že žalobca na preukázanie tvrdeného plnenia žalovaného predložil doklad o platbe osobe označenej ako G. J.. Išlo o dôkazný prostriedok, ktorý bol z pohľadu spochybnenia koherentnosti záverov súdu o nedôvodnosti žaloby, závažný. V civilnom procese tvrdené skutočnosti, ktoré sú zásade dokazuje ten, komu sú na prospech, pričom je potrebné mu poskytnúť primeraný priestor na ich preukázanie (prostriedky procesného útoku a obrany).

Ak súd vykonal pojednávanie hoci bez účasti strany sporu s tým, že obsah predošlého postupu súdu (vyžiadanie, predloženie dôkazu na preukázanie relevantnej skutočnosti) pred pojednávaním nasvedčoval tomu, že žalobca dodaním dôkazu rozhodujúcu skutočnosť preukázal, ale vo výsledku súd rozhodol bez toho, aby strane názor o nepreukázaní uvedenej skutočnosti oznámil (napr. mimo pojednávania alebo na pojednávaní účinným spôsobom) takýmto procesným postupom súdu prvej inštancie prišlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Pretože vytváranie predstavy strany sporu o potrebe jeho účasti ariadenom pojednávaní je kreované aj „predvídateľnosťou“ postupu súdu, musí byť dodržaný taký, ktorý v sebe nenesie rozpor medzi predpokladaným smerovaním preukaznosti uplatneného nároku a výsledkom, ktorým bol realizovaný prekvapivými závermi v napadnutom rozsudku. Tak, ako si súd vyžiadala „dôkaz“ o plnení v prospech žalovaného (ktorý žalobca predložil), tak si mohol, v prípade ďalších pochybností a na účely „dopreukázania“ preukazovanej skutočnosti vyžiadať od žalobcu dôkaz o tom, že predmetný bankový účet patril v rozhodnom čase žalovanému.

O skutočnosti zaplatenia žalovanej sumy žalobcom žalovanému súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku urobil záver, že žalobca nepreukázal, že účet na ktorý poskytol peňažné prostriedky patril žalovanému. Považoval teda skutočnosť, že peňažné prostriedky boli na „nejaký“ účet poskytnuté za preukázanú, ale nepovažoval za preukázané, že účet patril žalovanému, hoci z obsahu potvrdenia (č. I. 31) vyplývalo, že adresátom prijatých peňazí bola osoba David J.. Navyše z obsahu zápisnice o pojednávaní nebolo možné zistiť, či a akým spôsobom súd vykonal dokazovanie ohľadne vedených účtov na meno žalovaného.

5. Súd opätovne vo veci pojednával dňa 6.5.2021 v neprítomnosti riadne predvolaného žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní žiadal ospravedlniť, pričom súhlasil, aby súd rozhodol v jeho neprítomnosti. Taktiež riadne predvolaný žalovaný súdu oznámil, že súhlasí, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu.

Podľa žalobcom predloženej nepodpísanej zmluvy o úvere z neuvedeného dňa, ktorá mala byť uzavretá medzi spoločnosťou žalobcu ako veriteľom a spotrebiteľom identifikovaným menom a priezviskom žalovaného, ako aj jeho rodným číslom, ktorého bydliskom mala byť H. XX, XXXXX F., Slovensko, veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi krátkodobý bezúčelový úver, a to najneskôr do 2 pracovných dní odo dňa uzavretia zmluvy odpísaním peňažnej čiastky zodpovedajúcej výške úveru z účtu veriteľa v prospech účtu spotrebiteľa uvedeného v elektronickej žiadosti o poskytnutie úveru vygenerovanej na webovskej stránke a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vo výške 100 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 128 eur do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Zmluva obsahovala aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 2290,09%.

Podľa žalobcom predloženého detailu pohybu na špecifikovanom účte v Tatra banka, a.s., dňa 9.1.2014 bol realizovaný prevod sumy 100 eur na účet č. R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorej príjemcom/ platiteľom mal byť G. J. G. J. H.-R. XX F.. V informácii pre príjemcu je uvedené: VYPLATENIE POZICKY VYPLATENIE POZICKY VYPLATENIE POZICKY .

Tatra banka, a.s. na žiadosť súdu aby oznámila, kto bol dňa 9.1.2014 majiteľom bankového účtu R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX listom z 23.6.2020 oznámila, že to bola iná osoba ako žalovaný, pričom majiteľa účtu špecifikovala menom, priezviskom, rodným číslom a bydliskom, ktoré údaje sa v ničom

nezhodujú s údajmi žalobcom označeného žalovaného. Podľa názoru súdu, vzhľadom na § 92 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. a tam upravené bankové tajomstvo, žalobcovi (ako to mal na mysli odvolací súd) by údaj o majiteľovi spomínaného účtu banka ani neposkytla.

Mesto Komárno v podaní zo 16.1.2018 súdu oznámilo, že G. J., identifikovaný dátumom narodenia zhodným so žalovaným, nemal v roku 2014 záznam trvalého ani prechodného pobytu v F..

7. Keďže podľa § 1 ods. 3 písm. I/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.4.2014 Spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace; a v danom prípade bola lehota splatnosti 28 dní, súd na daný spor aplikoval ustanovenia § 657 a § 658 OZ, ako aj § 52 a nasl. OZ, vzhľadom na predmet činnosti žalobcu.

Podľa § 657 OZ Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou. K jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi.

8. Žalobca podľa názoru súdu nepreukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí takejto zmluvy, keď nepreukázal skutočné odovzdanie peňazí žalovanému, najmä keď suma 100 eur bola prevedená dňa 9.1.2014 na účet tretej osoby, ktorá nie je stranou sporu. Pokiaľ odvolací súd listinný dôkaz na čl. 31 súdneho spisu - detail pohybu - považoval za potvrdenie o tom, že adresátom prijatých peňazí bola osoba G. J., súd prvej inštancie na základe dokazovania vykonaného na pojednávaní dňa 6.5.2021 nedospel k takému záveru, keď je zrejmé, že údaj o príjemcovi prevádzaných peňazí vyplnil prevodca, spolu s údajom o bankovom účte príjemcu. Je všeobecne známe, že pri zadávaní prevodu peňazí na prevodcom špecifikovaný bankový účet, bankový systém k označenému bankovému účtu príjemcu nepriraduje označenie mena jeho majiteľa. Tento údaj vyplní prevodca ako platiteľ. Majiteľ účtu príjemcu býva označený až vo výpise z účtu prevodcu, avšak dôkaz na čl. 31 nie je výpisom z účtu, je len potvrdením o prevode.

Navyše, Tatra banka, a.s. súdu oznámila, že žalovaný nebol 9.1.2014 majiteľom účtu označeného v uvedenom listinnom dôkaze ako účet príjemcu sumy 100 eur. V detaile pohybu absentuje aj označenie platiteľa ako prevodcu. Teda nie je z neho ani zrejmé kto previedol sumu 100 eur na účet R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Súd súčasne poznamenáva, že podľa § 188 ods. 1 CSP Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní. Podľa § 188 ods. 2 posledná veta CSP Ak bolo nariadené pojednávanie, oboznámi súd strany s výsledkami dokazovania na tomto pojednávaní. S poukazom na citované ustanovenie nemôže byť na ťarchu žalovaného, že žalobca sa nariadeného pojednávania nezúčastnil a obral sa o možnosť oboznámenia sa s výsledkami dokazovania vykonaného na pojednávaní, najmä keď na cestu na pojednávanie sa vzťahovala výnimka z nariadeného zákazu pohybu a pobytu.

V prejednávanom spore mal žalobca dôkazné bremeno preukázania pravdivosti jeho tvrdenia, že žalovaný ho požiadal o sumu 100 eur ako aj preukázania, že túto sumu reálne žalovanému odovzdal - previedol. Na preukázanie tejto skutočnosti žalobca predložil ako dôkaz nepodpísanú zmluvu a detail pohybu. Žalobca však nepreukázal skutočné odovzdanie peňazí žalovanému, ktorý poprel, že by bol v akomkoľvek vzťahu so žalobcom, teda poprel, že by bol pasívne vecne legitimovaný. Žalobca, na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení o poskytnutí úveru žalovanému, iný dôkaz až do vyhlásenia dokazovania za skončené neoznačil a ani nepredložil, a tak podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno preukázania reálneho odovzdania sumy pôžičky vo výške 100 eur žalovanému. Neodovzdanie peňazí, teda negatívna skutočnosť, ktorá nemôže byť predmetom poznávania v konaní, rovnako ako nemôže byť predmetom logického dokazovania, sa nedokazuje, najmä keď lustráciou účtov bolo preukázané tvrdenie žalovaného, že okrem účtu v Slovenskej sporiteľni, a.s. nemá účet v inej banke. S poukazom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP, a to podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému priznal 100% náhradu trov konania.

10. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.